

[**MIEDLENIE** *sb n*

miedlenie a. międlenie.

A sg mi(e)di(e)ni(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.: międlenie, miqdlenie s.v. międlic.

Łamanie słomy lnianej lub konopnej za pomocą przyrządu zwanego międlicą w celu oddzielenia włókna od paździerzy: hortorum sulcationem, miedlenie [...] tenentur. InwBiskWłocł 7.

FP